

מ"ת 7913/11/17 - נימר אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 7913-11-17 מדינת ישראל נ' אחמד
תיק חיצוני:

כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי	בפני
נימר אחמד	מבקש
באמצעות עו"ד נמיר אדלבי	
מדינת ישראל	נגד
באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'	משיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר, בעתירה לשחרר את המבקש ממעצר הבית החלקי בו הוא נתון בשעות הלילה.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום, עם בקשה למעצר עד תום ההליכים לפי ס' 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים). זאת, לאחר שהמבקש נתפס ביום 13.11.17 כשהוא נוהג באופנוע, ללא רישיון נהיגה מעולם, וללא תעודת ביטוח.

ביום 14.11.17, שוחרר המבקש, על פי בקשה מוסכמת של הצדדים, למעצר בית מלא בביתו, וניתנו מטעמו ערבון כספי, ערבות עצמית וצד ג'.

ביום 24.11.17, נוכח בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית ומתן אפשרות למבקשת לצאת לעבודה, בעסקו, בתחום המחשבים, והסכמתה של ב"כ המשיבה, הורה ביהמ"ש על שחרורו של המבקש למעצר בית חלקי בין השעות 22:00 ועד 6:00 בבוקר למחרת, כשבין השעות 6:30 בבוקר עד השעה 22:00 רשאי הוא לצאת מביתו לצורכי עבודה. כשיתר תנאי השחרור יותרו על כנם.

ביום 19.12.17 הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית ובה התבקש ביהמ"ש לשחרר המבקש מתנאי מעצר הבית החלקי.

נימוקי הבקשה - העדר הפרת תנאי השחרור מצד המבקש וחלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה לשחרר המבקש למעצר בית חלקי.

כן צוין כי התיק העיקרי נדחה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות והדיון בו נדחה ליום 12.3.17, ולפיכך, אין הצדקה להמשיך ולהחזיק המבקש בתנאים מגבילים תקופה כה ממושכת. בשולי הבקשה צוין כי "בשל אילוצים אישיים

(בעיות משפחתיות שאין זה המקום לפרטן), המשיב לא יוכל להמשיך ולשהות במקום מעצר הבית בו מתגוררים אשתו וילדיו".

המשיבה התנגדה לבקשה בצינה כי לא השתנו הנסיבות ולא נמצאו נסיבות מיוחדות המצדיקות היעדרות לבקשה.

לדין בפני התייצבו ב"כ הצדדים והמבקש. הסנגור חזר על בקשתו וציין כי למבקש קשיים אישיים ומשפחתיים, אך אין באפשרותו להציע מעצר בית לילי במקום אחר, והדבר יוצר מתיחות בביתו.

נטען כי מהמבקש לא נשקפת מסוכנות, הדיון בתיק העיקרי קבוע לחודש מרץ ואין כל הצדקה להגביל חירותו למשך חודשיים וחצי נוספים, באותם תנאים מגבילים.

ב"כ המשיבה התנגדה לשחרור המבקש ממעצר בית חלקי, תוך שהיא מדגישה בדבריה את חומרת העבירה ועברו של המבקש - המבקש, שבבעלותו אופנוע, לא הוציא רישיון נהיגה מעולם, ובעברו עבירה דומה בגינה עומד כנגדו מאסר מותנה בן 4 חודשים.

בנוסף, לשיטתה, מאז ניתנה ההחלטה האחרונה על ידי ביהמ"ש בעניין מעצר הבית - לא חלף "זמן ניכר" ולא "השתנו הנסיבות", ולפיכך לא התקיימו העילות המנויות בחוק לקיומו של "עיון חוזר" בהחלטה.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר,

אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"פ (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

המבקש נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה, עבירה המצויה ברף הגבוה של עבירות התעבורה, וככזו מעידה על מסוכנותו לשלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך. מגיליון ההרשעות עולה כי אין זו ההזדמנות הראשונה בה נוהג המבקש ללא רישיון נהיגה, הגם שלא הוציא רישיון נהיגה, דבר המקים חשש להישנות המעשה.

החלטת בית המשפט מיום 24.11.12, במסגרתה שוחרר המבקש לתנאי מעצר בית חלקי, מאזנת בין האינטרס של

המבקש ונסיבותיו לבין האינטרס הציבורי שבבסיסו ההגנה על ביטחון הציבור ממסוכנות המבקש ומועדו.

מיום 24.11.17, בו ניתנה ההחלטה הקודמת, ועד למועד הגשת הבקשה שלפניי, ביום 19.12.17, חלפו 25 ימים בלבד. המדובר בתקופה קצרה ביותר וודאי שאין מדובר ב"חלופ זמן ניכר", בהתאם

לתנאי סעיף 52 ל"חוק המעצרים".

לא הובאו בפניי נסיבות חדשות או עובדות חדשות, כנדרש בסעיף 52 לחוק.

בהעדר עילה לעיון חוזר, אין מקום לשחרור ממעצר בית "בשלבים", כפי שנקבע בבש"פ 4152/91

פלוני נגד מדינת ישראל:

"רק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המלמדות על שינוי מהותי במצב יצדיקו עיון חוזר ושינוי התנאי" כדי למנוע תופעה בה "נאשם שנעצר... שוטח תחינתו בבית המשפט ומבקש לשחררו, ומציע כי תנועותיו תוגבלנה בכל שעות היממה, בית המשפט נענה לו ולא חולפים ימים רבים ובאה בקשה לשנות את התנאי הזה, כי הוא מכביד... הענות חיובית לפניות כאלה תתפרש בעיני הציבור, נאשמים וסנגוריהם, כי הנה נפתחה דרך להשתחרר מהמעצר וגם ממה שנקרא "מעצר בית" בשלבים". (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

טענת הסנגור כי מעצר הבית הלילי של המבקש, הנתון בקשיים אישיים ומשפחתיים, יוצר מתיחות בביתו של המבקש, אין בה כדי להוביל לשחרורו ממעצר הבית בנסיבות שפרטתי. ככל שקיים קושי במעצר הבית במקום נתון, היה על הסנגור להציע אפשרות של מעצר בית במקום אחר, אולם הסנגור הצהיר בפני כי אין באפשרותו להציע מעצר בית במקום אחר.

על פניו עולה כי בתיק העיקרי הגיעו הצדדים להסדר והוא קבוע ליום 12.3.18 לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות שירות ולטיעונים לעונש, ומכאן שהתיק קרוב לסיומו.

עולה מהאמור, כי לא חל שינוי נסיבות, לא נתגלו עובדות חדשות ואף חלפה תקופה קצרה מאד מעת מתן החלטתי ביום 24.11.17.

נוכח האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה למשיבה.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ח, 03 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.